

**MOSCA,
Ludovica:
Edició crítica
de l'obra de
J.S. Bach**

És evident que una partitura té alguna cosa més que notes, elements per fer-nos coneixedors de l'època; les condicions, la funcionalitat i, fins i tot, l'autor, ajuden considerablement a la interpretació. El fet de poder disposar d'una edició que a més de la partitura n'inclogui uns comentaris, explicats com veurem a continuació, és una forma d'edició poc utilitzada avui per avui.

Fou la mateixa editorial la que va encarregar a la pedagoga, pianista i especialista en música barroca Ludovica Mosca, la confecció i el plantejament de l'edició de la sèrie, que començà el març de 1993 amb la publicació de l'*Àlbum d'Anna Magdalena Bach*.

Un any de treball i, concretament, dos mesos a la New York Public Library at Lincoln Center for the Performing Arts de Nova York varen permetre l'accés a l'estudi dels facsímils i microfilms dels originals, a fi d'obtenir una versió "Urtext".

Però l'autèntica novetat de l'edició radica en el contingut pedagògic de cada llibre, consistent en diverses explicacions, com la interpretació barroca, l'ornamentació, el significat de danses com el minuet, la polonesa, etc., i formes com el preludi i la fuga. Tot explicat d'una manera clara i precisa i, sobretot, breu (si breu, dos cops bo), destinat a la lectura i al comentari entre professor i alumne.

L'estructuració del llibre és esquemàtica, però no tensa, la qual cosa facilita tant la comprensió del text com la interpretació de l'obra i evita la molèstia d'haver de girar el full per comprovar el comentari del text.

Per altra part, la impressió és força bona i allò que més crida l'atenció és el canvi radical de la caràtula dels llibres, que no té res a veure amb les "antigues" edicions Boileau.

Si el primer llibre, l'*Àlbum d'Anna Magdalena Bach* ha tingut força èxit, fins i tot fora del nostre país, als Estats Units, concretament, és d'esperar que aquests *Petits Preludis* vagin pel mateix camí.

Ludovica Mosca, que està avalada per una fructífera tasca pedagògica i una brillant carrera concertística, s'ha abocat a fer un treball detallat de cada peça, analitzant i comentant, però no revisant, passatges polifònics i parts més interessants.

És un encert, tan per a l'Editorial Boileau com per a Ludovica Mosca, la iniciativa d'aquest tipus de publicació que, també, val a dir-ho, és bilingüe castellà-anglès. I si a més està feta al nostre país, oli en un llum. ● **Joan Carles Blanch i Anguera**